

vil der således ikke kunne meddeles tilladelse til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder, før miljøgodkendelsen foreligger.

Bemyndigelsen vil blive udmøntet i den nye risikobekendtgørelse, som skal gennemføre Seveso2-direktivet. Udmøntningen vil blive forhandlet med de berørte parter. I den forbindelse vil det blive afgrænset, hvilke tilfælde der må anses at forøge risikoen for større uheld med farlige stoffer eller ændre dens art på en sådan måde, at det er nødvendigt at afvente miljøgodkendelsen, før bygge- og anlægsarbejder påbegyndes.

Til nr. 5.

Med forslaget til § 36 ændres bestemmelsen, således at det præciseres, under hvilke betingelser en godkendelse kan omfatte fremtidige ændringer eller udvidelser. Samtidig afskaffes begrebet »rammegodkendelse« og dermed den særlige type godkendelse, der har knyttet sig til dette begreb.

Det følger allerede modsætningsvist af § 33, stk. 1, at en listevirksomhed kan foretage ændringer, som ikke medfører forøget forurening i forhold til den, som er godkendt, uden at der søges om ny godkendelse. Eksempelvis kan nævnes ændringer, som alene omfatter indførelse af renere teknologi, og ændringer hvor et stof erstattes af et andet stof med samme eller mindre farlige egenskaber. Hvis ændringen derimod medfører, at én form for forurening reduceres, f.eks. luftforureningen, mens en anden form for forurening opstår eller forøges, f.eks. affald, skal ændringen godkendes.

Med forslaget fastslås, at det er muligt at tage højde for forudseelige produktionsændringer i en godkendelse efter den gældende § 33, stk. 1, hvis ændringerne påtænkes gennemført inden for en kortere tidshorison, og der i ansøgningsmaterialet foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at godkendelsesmyndigheden kan vurdere forureningsforholdene og fastsætte de nødvendige vilkår for de planlagte ændringer i godkendelsen.

Bestemmelsen tager sigte på den situation, hvor en virksomhed opføres eller udvides i flere faser. Bestemmelsen tager endvidere sigte på den situation, hvor der søges tilladelse til 100 procents udnyttelse af anlæggets kapacitet, men hvor udnyttelsen i første omgang vil være mindre. I givet fald kan virksomheden forøge produktionen, når dette bliver aktuelt.

Ud fra en samlet vurdering af på den ene side virksomhedens behov for en rimelig planlægningshorison og på den anden side myndighedernes behov for at sikre sig, at en produktion altid er baseret på den

bedste tilgængelige teknik, bør der som udgangspunkt ikke meddeles tilladelse til ændringer eller udvidelser, som påtænkes gennemført senere end 2-5 år efter godkendelsens meddelelse.

Den historiske baggrund for forslaget er, at det siden lovens ikrafttræden i 1974 har været muligt at meddele miljøgodkendelser, som forudså fremtidig produktionsændringer. Denne mulighed blev imidlertid ikke udnyttet i særlig grad, idet miljøgodkendelser ofte blev udformet så specifikt, at selv mindre ændringer ikke kunne gennemføres uden en ny godkendelse. Da loven desuden blev praktiseret forskelligt af virksomheder og godkendelsesmyndigheder, var retstilstanden på området uklar. På denne baggrund indførte man ved lovrevisionen i 1991 en ny bestemmelse i § 36 om »rammegodkendelser« med det formål at få afskaffet den eksisterende uklarhed på området og gøre opmærksom på den mulighed, der er for at udforme godkendelser på en måde, som muliggør fremtidige udvidelser og ændringer, uden at der skal udarbejdes nye godkendelser. Der henvises til Folketingstidende 1990-91, Tillæg A, sp. 1553.

Praksis har imidlertid vist, at indførelsen af »rammegodkendelserne« og den dertil knyttede anmeldeligt ikke har skabt den ønskede fleksibilitet i godkendelserne. Tværtimod er der eksempler på, at der til nogle »rammegodkendelser« er knyttet mere restriktive vilkår, end der er til en »normal« godkendelse, mens der til andre er knyttet mere lempelige vilkår. Dette har aldrig været hensigten. Den gældende bestemmelse har dermed skabt tvivl om udformningen af vilkår i almindelighed, samt om hvornår en ændring eller udvidelse udløser godkendelsespligt. Erfaringen har desuden vist, at rammegodkendelser kun er blevet meddelt i begrænset omfang.

Det vurderes derfor, at den gældende bestemmelse i § 36 ikke har været hensigtsmæssig.

Af hensyn til myndighedernes muligheder for at føre et effektivt tilsyn med virksomhederne, vil der med hjemmel i lovens § 35, stk. 2, blive fastsat nærmere regler om, at virksomheder skal foretage anmeldelse over for tilsynsmyndigheden, før de foretager ændringer, som er omfattet af en godkendelse.

Den omstændighed, at man ophæver begrebet »rammegodkendelse« får ingen betydning for de rammegodkendelser, der er meddelt, før denne lov træder i kraft, idet disse er meddelt med hjemmel i § 33, stk. 1. Disse godkendelser kan derfor opretholdes efter lovens ikrafttræden. Ydermere er eksisterende rammegodkendelser som alle andre godkendelser omfattet af retsbeskyttelsen i forslaget til § 41 a. De rammegodkendelser, der allerede er meddelt, vil blive omfat-